

[Aase Olesen]

Så jeg må virkelig sige til ministeren, at hun skal passe på med sine argumenter, når hun taler om, hvem det er, der trækker disse sager i langdrag.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Hr. Agerschou kom med bemærkninger om, at refusionsmodellen ikke var kommenteret, som man havde ønsket det fra udvalgets side; den havde ministeren overhovedet ikke ulejliget sig med at kommentere, det kunne man ikke få noget svar på, regeringen henviste bare til, at det var trepartsdrøftelsernes aftale, og så var der ikke mere at raffe om.

Må jeg henvise hr. Agerschou til bilag 2 fra Socialudvalget, som er tilsendt udvalget den 10. februar 1988, og hvori model 3, tror jeg den hedder, men i hvert fald refusionsordningsmodellen, er beskrevet. Der henvises til bilag E. Der henvises til, at den er beskrevet i bemærkningerne til lovforslag nr. L 175, som allerede er fremsat den 15. januar 1988.

Må jeg derefter referere til bilag 6 fra Socialudvalget, afgivet den 22. februar 1988, hvori udvalget udbeder sig en konsekvensanalyse af denne model for refusionerne. Jeg skal ikke trætte Tinget med det, men der er altså et tre sider langt svar med en beskrivelse af denne refusionsmodel.

Jeg synes ærlig talt, at det viser lidt om hr. Agerschous argumentation.

Det, hr. Agerschou nu angriber mig for, er, at man har siddet i fire timer i december måned og ventet på et svar, hvilket jeg allerede har beklaget over for hr. Agerschou. Det skyldes en kommunikationsbrist i Socialministeriet. Det tager jeg ansvaret for. Når man bruger det som argumentation nu og hævder, at man ikke har kunnet få svar på sine spørgsmål, når der foreligger to besvarelser, der vedrører det emne, af henholdsvis 10. februar 1988 og 22. februar 1988, synes jeg, vi snart må slutte.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er længe siden socialministeren har sidet som menigt folketingsmedlem, kan jeg tydeligt høre.

Ministeren siger, at der er kommet svar. Ja, der kommer som regel svar. Det er ret uinteressant. Det drejer sig om indholdet af svarene. Vi stiller utallige spørgsmål i Folketingets Socialudvalg, som vi får besvaret enten ved nogle tomme ord eller ved, at der bliver svaret på noget andet end det, der bliver spurgt om, eller ved, at man vikler sig ind i noget, der er lidt uforståeligt, så vi er nødt til at stille nogle nye spørgsmål.

Jeg vil fastholde, at vi ikke fra Socialministeriets side har fået en analyse af refusionsordningen. Vi har ikke fået en analyse af, hvad det egentlig var ved refusionsordningen, der gjorde, at den var så dyr. Vi har ikke fået en model for, hvordan en refusionsordning rent praktisk kunne se ud, osv. Det har vi ikke fået via de svar, vi fik fra Socialministeriet. Det var det ene.

Ligegyldigt hvordan vi vender og drejer det, har vi i dag den 17. marts. Den 1. april 1988 skal kommunerne i gang med at administrere en eller anden ordning, hvor ingen ved, hvordan den bliver. Jeg vil gerne spørge: Hvordan har ministeren tænkt sig i praksis at give kommunerne mulighed for at administrere ordningen fra 1. april?

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg skal kun for god ordens skyld oplyse ministeren om, at Folketingets Socialudvalg ikke – og heller ikke andre udvalg her i Folketinget, går jeg ud fra – afgiver betænkning i det øjeblik, hvor der foreligger et svar fra en minister . . . (Afbrydelse af socialministeren [Mimi Stilling Jakobsen]). Nej, men når man nævner datoer for, hvornår svar foreligger, og derefter påpeger, at det har taget lang tid, må det jo være det, man mener.

Folketingets udvalg afgiver betænkninger, når der er et flertal af partier, der er parate til at afgive betænkning. Vi havde fastsat møde forud for Nordisk Råd, og det var regeringspartierne, som meddelte mig, at de ikke var parate til at afgive betænkning, idet der forelå et ændringsforslag fra Socialdemokratiet, som jeg går ud fra at man mente man kunne få forhand-